

tale reent ud — komme ind, skulle vi have et saadant Skib, og komme de ikke ind, skulle vi ikke have det. Skulle vi have Skibet, lad os saa bevilge Pengene dertil og lægge Haand paa Børket — Regjeringen maa jo saa have den fulde Overbevisning om, at der er saa stærk Trang til det, at vi maae gjøre Opoffrelser for at faae det —, men vi maae ikke lade Anskaffelsen være afhængig af en Eventualitet, der har staaet saalænge hen, og hvorom Forhandlingerne efter al Sandsynlighed ville trække saalænge ud, at vi, hvis vi skulde vente derefter, ligesaa godt kunne opsætte til Efteraaret at tage en Beslutning. Det kunde derfor synes, at jeg maatte være opfordret til at stemme for det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Helsingør (Alders); det er et simpelt og klart Forslag, der siger: Vi skulle have et saadant Skib og maae gjøre de Opoffrelser, som ere nødvendige; vil ikke Regjeringen gjøre Forslag derom, saa ville Thingets Medlemmer gjøre det, og saa kan Folkethinget ved at vedtage det vise, at det er beredt paa at gjøre de Opoffrelser, som ere en Følge deraf. Men skjøndt det bedrøber mig, kan jeg ikke stemme for dette Forslag. Efter min hele Opfattelse af Regjeringens Stilling i den Slags Sager er det mig umuligt at være med til at drive Regjeringen til at kjøbe et saadant Skib, naar den ikke selv fordrer det. Det burde allerede være kommet frem, da Finantsloven blev forelagt, at Regjeringen vilde have et saadant Skib, det vilde have hørt med til den hele Finantsplan, der var bleven lagt, det maatte have faaet Indflydelse paa Forslaget om en Indkomstskatlov. Finantsministeren maatte, kort sagt, i sin Fremstilling af den hele finantsielle Tilstand have taget meget væsentligt Hensyn til den Fordring, der saaledes skulde stilles til Finantsjerne. Det gaaer ikke an at tvinge Regjeringen til mod dens Villie at gaae ind paa Udgifter af den Natur. Det siges her, at Pengene skulle udredes af Activerne. Ja, det er let nok at anvise paa Activerne. Vi maatte jo dog have Finantsministeren med; vi maatte have Oplysning om den hele finantsielle Tilstand, om hvorledes vi f. Ex. sidde i det i dette Dieblis, om hvorledes Finantsministeren befin-

der sig overfor de Omsætninger, som for Tiden foretages, for at vide, om han kunde forsvare at gaae ind paa et saadant Forslag. Dersom Finantsministeren da vilde træde frem for os og meget indtrængende støtte et Forslag, der gik i den Retning, og Marineministeren saaledes fik den Støtte af ham, som enhver Forsvarsminister maa have af Finantsministeren for virkelig med nogen Nytte at kunne gennemføre betydelige Forholdsregler for at styrke Landets Forsvarskraft, saa kunde Stillingen være en anden. Men alt Dette have vi aldeles ikke. Det ærede Medlem har taget paa sit eget Ansvar at anvise paa Activerne imod Regjeringens Ønske, og han staaer ene med at ville have, at vi skulle gaae ind paa saaledes at fremtvinge en Bevilling, der angaaer et Beløb af 1,800,000 Rbd. (Afbrudelse af Alder.) Det er feil, siger det ærede Medlem, men skal hans Forslag virkelig betyde Noget, skal det være et alvorligt Forslag, som skal gennemføres, maa denne Bemyndigelse udøve et saa stort moralsk Tryk paa Regjeringen, at den ikke anstændigvis kan lade være at benytte den. Jeg kan virkelig ikke see, at Regjeringen efter at have modtaget et saadant Forslag fra Thingets Side skulde paa nogen Maade kunne forsvare ikke at benytte den Bemyndigelse, man har givet den. Det er den naturlige Form, hvori man giver en Bevilling af den Natur, at den staaer som en Bemyndigelse. Vi kunne vistnok ikke sende Kongens Foged til Ministeriet og tvinge det til at bestille dette Pantsereskib. Men det er en Selvfølge, at, naar vi votere Bevillingen, maa Regjeringen benytte den. Men, som sagt, jeg seer ikke, at det gaaer an fra Thingets Side saaledes at fremtvinge en Bevilling af den Natur, naar det ikke har Ministeriet med sig. Men jeg vil ganske oprigtig tilføie een Ting. Selv om jeg ellers var nok saa overbevist om, at vi burde, endog overfor en Regjering, der nødvendig modtager en Bevilling af den Natur, give den, saa vilde jeg saare nødvendig betroe denne Bevilling til den Regjering, der er optraadt, som den er, gennem sin Marineminister, thi det gjælder ikke alene om at faae et saadant Skib, men det gjælder om, at den hele Betragtning af vort